

mgr inż. Bożena Kotarska-Lewandowska
Zakład Technik Wizualnych
Wydział Architektury
Politechnika Gdańska

EGZAMINY WSTĘPNE NA WYDZIAŁY ARCHITEKTURY 2002

Autorka opisuje i zestawia przebieg i wyniki egzaminów wstępnych na architekturę w 2002 r. Wskazuje podobieństwa i różnice w wymaganiach treści zadań i strukturze egzaminu na dziewięciu politechnikach.

1. CEL I METODA BADAŃ

Artykuł prezentuje cząstkowe wyniki badań nad egzaminami wstępnymi na wydziały architektury uczelni wyższych kształcących magistrów inżynierów architektów w trybie dziennym. Istotą niniejszej pracy jest wskazanie podobieństw i różnic w formułowaniu wymagań, doborze treści zadań egzaminacyjnych i struktury egzaminu.

Uczelnie, prowadząc nabór na studia wyższe, kierują się chęcią zapewnienia wykształcenia tym osobom, które najlepiej mogą z niego skorzystać. Jedno z podejść do edukacji zakłada, że przydatność studenta należałoby określać na podstawie jego działań i osiągnięć w pewnym okresie czasu w danym systemie edukacyjnym¹. Takie podejście do naboru można byłoby osiągnąć poprzez wyselekcjonowanie osób przejawiających dużą aktywność twórczą oraz wyraźny rozwój twórczy w wyniku egzaminu trwającego dłuższy czas, na przykład podczas tygodniowego pleneru, bądź poprzez zorganizowanie roku „0” dla wszystkich chętnych. Ograniczone warunki finansowe, techniczne i czasowe sprawiają, że w praktyce powszechniejsze jest inne podejście do edukacji polegające na pomiarze potencjału twórczego przyszłego studenta w czasie egzaminu. Takie podejście reprezentują wszystkie wydziały architektury, wynik egzaminu wstępnego ma więc istotne znaczenie, decydujące o najbliższej przyszłości kandydata.

Badania mają charakter przeglądowy, obejmują wszystkie wydziały architektury w polskich politechnikach i są prowadzone w dwóch obszarach: założeń wydziału co do sprawdzanych predyspozycji, czyli wymagań egzaminacyjnych oraz modeli egzaminów. Podstawą analizy założeń sprawdzanych predyspozycji są wywiady z dziekanami wydziałów i osobami odpowiedzialnymi za nabór kandydatów, treść informatorów wydziałowych oraz informacje zamieszczone na stronach domowych www. Udostępnione przez wydziały treści zadań egzaminacyjnych z roku 2002 posłużyły odbudowaniu modelu egzaminu w poszczególnych uczelniach i pośrednio określeniu profilu kandydata wynikającego z przyjętych założeń.

¹ H.Gardner, M.L.Kornhaber, W.K. Wake, *Inteligencja. Wielorakie perspektywy*, WSiP, Warszawa 2001.

2. CHARAKTERYSTYKA EGZAMINÓW WSTĘPNYCH

Zasady naboru kandydatów określają uchwały senatu poszczególnych uczelni, natomiast treść egzaminów jest układana przez autorów zadań na prośbę kolegium dziekańskiego danego wydziału. Autorzy zadań są czasem również członkami bądź przewodniczącymi komisji egzaminacyjnych, które zajmują się ocenianiem. Na niektórych uczelniach przestrzega się zasady, że autorzy zadań nie biorą udziału w ocenianiu. Również dobór zadań odbywa się w różny sposób np. są wybierane przez specjalnie powoływanych konsultantów bądź losowane z zestawu kilku tematów. Egzaminy wstępne w roku 2002 odbywały się w różnych terminach od 8 czerwca do 3 lipca i nie pokrywały się z wyjątkiem daty 24 czerwca, kiedy to odbył się egzamin jednocześnie w Szczecinie i Poznaniu (Tabela 1). Zbieżność ta zaowocowała spadkiem liczby kandydatów w Politechnice Szczecińskiej, gdzie w ostatnich latach około 7 chętnych ubiegało się o jedno miejsce, podczas gdy w tym roku liczba ta spadła do 4. Przeprowadzone wywiady z kandydatami w Gdańsku, Krakowie, Łodzi, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu potwierdzają fakt, że wielu z nich próbuje szczęścia wielokrotnie i przystępuje do egzaminu na wydziały architektury w kilku uczelniach. Egzaminy wstępne zawierają odrębne części z matematyki i języka obcego. Poniższe analizy dotyczą tylko części rysunkowych egzaminu.

Tabela 1. Wykaz terminów egzaminów w poszczególnych uczelniach, czas trwania, liczba kandydatów na miejsce

Politechnika	Terminy egzaminów, nazwa części, czas trwania	Czas razem	Liczba kandydatów/ liczbę miejsc	Liczba kandydatów na 1 miejsce
Białostocka	25.06.02- Cz.1 rys z natury 3h - Cz.2 rys z wyobraźni 3h	6h	643/181	3,5
Gdańska	12.06.02- Cz.1 test 1h30' 13,14.06- Cz.2 rys postaci 40'	2h10'	680/70	9,7
Krakowska	27.06.02- Cz.1 rys z natury 4h 28.06.02- Cz.2 rys z wyobraźni 4h	8h	1200/130	9,2
Łódzka	01.06.02- Cz.1 rys z wyobraźni 3h30' - Cz.2 test 2h	5h30'	245/90	2,7
Poznańska	24.06.02- Cz.1 rys z wyobraźni 3h30 - Cz.2 rys z wyobraźni 3h30' 26.06.02- Cz.3 rys z wyobraźni 3h30 - Cz.4 rys z wyobraźni 3h30'	14h	400/50	
Szczecińska	25.06.02- Cz.1 rys postaci 2h rys. postaci 2h 26.06.02- Cz.2 makieta 4h	8h	288/70	4
Śląska	18.06.02- Cz.1 rys. z wyobraźni 3h - Cz.2 rys. z wyobraźni 3h	6h	710/120	6
Warszawska	08.06.02- Cz.1 rys. z wyobraźni 1h30' - Cz.2 rys. z wyobraźni z elementami geometrii i matematyki 1h30' 15.06.02- Cz.3 test 1h - Cz.4 makieta 1h30'	5h30'	1050/50	21
Wrocławska	02.07.02- Cz.1 rys. postaci 4h 03.06.02- Cz.2 rys z wyobraźni 4h	8h	700/140	5

Z analizy powyższej tabeli wynika, że egzaminy różnią się zarówno ilością, typem rysunków, jak i czasem przewidzianym na ich rozwiązanie. Analiza długości czasu wykazała, że dwie uczelnie wyraźnie odbiegają długością czasu całego egzaminu od pozostałych: w Politechnice Krakowskiej jest to 14 h, w Politechnice Gdańskiej 2h 10'. Średnia arytmetyczna pozostałych to 6h 40', średnia wszystkich to 7h.

Średnia długość czasu przeznaczonego na wykonanie jednego rysunku z natury lub wyobraźni (z pominięciem makiet i testów) wyniosła 2h 50'. Zadania rysunkowe, które były wyraźnie krótsze, na przykład trwające 40', prawdopodobnie sprawdzały trochę inne umiejętności (np. umiejętność szybkiego szkicowania, bystrość, pracę w reżimie czasowym), niż prace rysunkowe, na które przeznaczono 4h, czyli sześciokrotnie więcej czasu (sprawdzające np. umiejętność rysowania detali, ostateczne wykończenie rysunku, styl danej osoby, staranność).

Sześć uczelni zastosowało dwie prace, jedna trzy prace, dwie aż cztery prace. Analizując Tabelę 1, trudno zauważyć jakąś regularną zależność liczba prac, czy też długości czasu egzaminu od „obciążenia” danego wydziału wyrażonego liczbą kandydatów na jedno miejsce. W Politechnice Warszawskiej, gdzie chętnych na jedno miejsce jest 21 osób, egzamin składa się z największej liczby części, ale z kolei długość całego egzaminu jest poniżej średniej.

W Politechnice Poznańskiej, gdzie egzamin również składa się z największej liczby części, czas przeznaczony na wykonanie prac jest 2,5 razy dłuższy. Z kolei w Politechnice Gdańskiej kandydat ma tylko 2h 10' żeby pokonać dziewięciu konkurentów. Należy więc przypuszczać, że na schematy egzaminu nie ma wpływu liczba chętnych i związana z tym konieczność przeprowadzania starannej selekcji kandydatów, a wynikają one jedynie z przyjętych założeń.

3. ZAŁOŻENIA DOTYCZĄCE SPRAWDZANYCH PREDYSPOZYCJI

Zestawienie założeń badanych predyspozycji wykonano w oparciu o wywiady z dziekanami wydziałów i osób odpowiedzialnych za organizację egzaminu oraz analizę treści informatorów dla kandydatów, treści zadań z lat ubiegłych i danych zamieszczonych na stronach domowych www.

Obszar sprawdzanych umiejętności jest w każdej uczelni zakreślony szeroko i jak się to często zdarza w dziedzinach artystycznych, nie ma wyraźnie zarysowanych granic. Założenia sprawdzanych treści nie brzmią identycznie, ale można w nich odnaleźć szereg zbliżonych elementów dotyczących zdolności i umiejętności takich jak: wyrażanie zależności przestrzennych za pomocą klasycznego rysunku realistycznego, znajomość założeń perspektywy, zachowanie proporcji, wyobraźnia przestrzenna, pamięć wzrokowa, tzw. wrażliwość plastyczna i architektoniczna. Równie zgodnie wydziały wyrażają zamiar odcinania się od wszelkiego typu szkół prywatnych i kursów przygotowawczych, z których bardzo szeroko korzystają kandydaci, poprzez nie faworyzowanie żadnych stylów i manier rysunkowych. W celu uniknięcia tematów z możliwie przeciwnych sytuacji zakłada się, aby zadania rysunkowe, przy ogólnie znanej treści, były jednak pewnym zaskoczeniem dla zdających. Postawienie ich w sytuacji mierzenia się z nowym, nie znanym wcześniej zagadnieniem daje większą szansę na określenie kreatywności, pomysłowości, a to jest właśnie miarą potencjalnego rozwoju w przyszłości.

W założeniach egzaminacyjnych dostrzec można również przeciwstawne sobie podejście do zagadnienia przygotowania się kandydatów do testu (w Politechnice Warszawskiej celowo nie jest określony obszar treściowy, w Politechnice Łódzkiej podany wykaz podręczników), stosowania technik rysunkowych (w jednych uczelniach narzucona technika np. ołówek, na innych dowolne, dodatkowo ceniony umiejętny wybór techniki i stosowanie koloru) oraz stosowania rysunków z elementami projektowymi (w jednych uczelniach tylko kompozycja form przestrzennych, w innych rysunki z o typowo architektonicznym charakterze).

4. ANALIZA TREŚCI ZADAŃ

Tematy zadań przeanalizowano pod względem typu, sprawdzanych umiejętności oraz technik rysowania. Dostępność tematów w ich zapisie ogólnym jest powszechna. Typy spodziewanych rysunków są publikowane w informatorach dla kandydatów, Internecie, na tablicach ogłoszeń przed dziekanatami. Zazwyczaj typ rysunku jest określany jako rysunek martwej natury, z wyobraźni, kompozycja. Dla potrzeb niniejszej analizy proponuje się ujednotwić stosowane nazwy i przypisać typom rysunków charakterystyczne umiejętności, które obok podstawowych (takich jak założenia konstrukcyjne, kompozycja itd.) są niezbędne do wykonania danego rysunku. Celem tego działania jest pokazanie różnorodności umiejętności kryjących się pod wspólną nazwą, np. rysunku z wyobraźni i wskazanie ich w strukturach egzaminów. Należy pamiętać, że przyjęta klasyfikacja jest w pewnej mierze subiektywna. Ze względu na ocenianie holistyczne rysunków przez komisje egzaminacyjne należy uznać, że te charakterystyczne umiejętności stanowią istotną składową odceny końcowej.

Rysunek z natury (modelu) - rysunek ustawionej kompozycji lub pozowana postać, model z rekwizytami.

1. Martwa natura- odtworzenie widzianych proporcji, podkreślenie faktur, pokazanie klimatu
2. Rysunek postaci stojącej- uchwycenie proporcji człowieka, wyrażenie emocji
3. Rysunek postaci siedzącej- umiejętność rysowania skrótów części ciała np. zgiętych dłoni lub nóg

Rysunek z wyobraźni -rysunek wykonany na podstawie opisu słownego sytuacji lub dokończenie narysowanego fragmentu:

1. z pamięci – pamięć wzrokowa, spostrzegawczość
2. kompozycja – dobór elementów w ich ilości bądź wielkości, rozmieszczenie na rysunku, umiejętność przekazu treści rysunkiem
3. rysunek z elementami projektowym – świadomość funkcji obiektu, techniczna intuicja np. działania sił w konstrukcjach, jak również świadomość przestrzeni człowieka i skali architektonicznej.

• Części rysunkowe egzaminu dopełniają makieta i testy.

Makieta – forma trójwymiarowa na zadany temat sprawdzająca manualne zdolności do komponowania brył przestrzennych, tworzenia linii przenikania, kreatywność i pomysłowość.

Testy uzupełniające – rozszerzanie sprawdzanych umiejętności o dalsze wymagania wynikające z przyjętych założeń.

Tabela 2. Tematy zadań egzaminacyjnych na wydziały architektury w 2002 roku

Politechnika	Nr części/ Tematy zadań egzaminacyjnych w 2002 roku / typ rysunku	Technika rysunku
Białostocka	Cz.1/Kompozycja z ustawionych cegieł, butelek, pudełek i draperii / martwa natura	Ołówek
	Cz.2/Do wyboru: ulica, rynek, plac zabaw dla dzieci (ukazać przestrzeń) /rysunek z wyobraźni z pamięci	Ołówek
Gdańska	Cz.1/Test sprawdzający predyspozycje do zawodu architekta Cz.2/Rysunek figuralny trzech postaci na tle wnętrza holu gmachu głównego/ postaci siedzące	Ołówek
Krakowska	Cz.1/Utworzyć kompozycję przedstawiającą 4 spośród 5 podanych brył/ rys z natury	Ołówek
	Cz.2/Z brył z poprzedniego zadania narysować butelkę jako naczynie z wodą życia/ rys z wyobraźni - kompozycja	Ołówek
Łódzka	Cz.1/Dwa rysunki: Ulica moich marzeń/ rysunek-kompozycja	Ołówek

	„Proszę ukazać na rysunku własną wersję konia trojańskiego i jego techniczne zalety”/ rys z elementami projektowymi Cz.2/test z historii architektury	Ołówek
Poznańska	Cz.1/Postać siedząca na krześle/ postać siedząca Cz.2/Fragment tej samej postaci np. twarz z rękoma/ postać Cz.3/Za pomocą sześciątów i kul stworzyć przestrzeń/ rysunek z wyobraźni-kompozycja Cz.4/Ośmiościan w rzutach i kompozycja z 5 ośmiościanów/ rysunek z wyobraźni-kompozycja	Ołówek
Szczecińska	Cz.1/model z rekwizytami/ postać stojąca Cz.2/postać siedząca/ postać siedząca Cz.3/Makieta: „przedstawić oddziaływującą dynamicznie formę przestrzenną, której kształtowanie będzie oparte na kompozycji wyrażającej relację przebicie i przenikanie....”	Dowolna: ołówek, węgiel, piórko, pędzel Makieta przestrzenna z brystolu
Śląska	Cz.1/ „inspirując się widokiem wnętrza pałacowego narysuj fotel z podłokietnikami, wykorzystując w stylistyce elementy architektoniczne i zdobnicze tego wnętrza” /rysunek z wyobraźni z elementami projektowymi Cz.2/ Na podstawie opisu słownego Sorrento narysować widok panoramiczny miasteczka/ rysunek z wyobraźni-kompozycja	Ołówek Dowolna: ołówek, piórko, flamaster, pędzel, pastele
Warszawska	Cz.1/Przedstaw swoją wizję miasta przyszłości/ rysunek z wyobraźni-kompozycja Cz.2/Dwunastościan foremny w rzutach prostokątnych i w perspektywie, obliczyć jego powierzchnię i objętość/ rysunek z wyobraźni- z pamięci Cz.3/test ujawniający sprawność logicznego myślenia i wszechstronności zainteresowań z elementami geometrii i matematyki Cz.4/kompozycja przestrzenna pt. Stanowisko ekspozycyjne promujące w Unii Europejskiej polski produkt i szkice koncepcyjne/ makieta	Dowolna: ołówek, technika mokra, akwarela Dowolna Makieta przestrzenna z pianki oklejonej brystolem
Wrocławska	Cz.1/postać siedząca czytająca książkę/ postać siedząca Cz.2/”podziel bryłę sześciangu w dowolny sposób na 8 elementów i zbuduj z nich dominantę na placu. Określ skalę rysunku przez narysowane kilku postaci ludzkich obok obiektu....”/ rysunek z wyobraźni-kompozycja	Ołówek

Tematy zadań i przyjęta typologia rysunków posłużyły do wykonania następującego zestawienia poszczególnych części egzaminacyjnych w danych uczelniach.

Tabela 3. Zestawienie typów zadań egzaminacyjnych na wydziały architektury w 2002 roku

Politechniki	Rysunek z natury			Rysunek z wyobraźni			Makieta	Test
	Martwa natura	Postać stojąca	Postać siedząca	Z pamięci	Kompozycja	Projekt		
Białostocka	Cz.1			Cz.2				
Gdańska			Cz.2					Cz.1
Krakowska	Cz.1				Cz.2			
Łódzka					Cz.1	Cz.1		Cz.2
Poznańska			Cz.1,2		Cz.3,4			
Szczecińska		Cz.1	Cz.2				Cz.3	
Śląska					Cz.2	Cz.1		
Warszawska				Cz.2	Cz.1		Cz.4	Cz.3
Wrocławska			Cz.1		Cz.2			

Na podstawie analizy Tabeli 3 można zanotować następujące spostrzeżenia:

- martwa natura, jako sposób sprawdzania umiejętności rysunkowych, nie jest powszechnie stosowana, prawdopodobnie wynika to z faktu, że jest obiektem treningu na kursach przygotowawczych;
- najczęściej stosowanym typem jest rysunek z wyobraźni, większość wydziałów stosuje po dwa rysunki, z których każdy sprawdza odmienne w pewnym zakresie umiejętności. Wartość rysunku z wyobraźni polega na wyraźniejszym różnicowaniu kandydatów niż to się dzieje w przypadku rysunków martwej natury;
- tam gdzie nie ma rysunku z wyobraźni jako osobnej pracy jest on częścią testu np. w Politechnice Gdańskiej lub częścią projektu makiety w Politechnice Szczecińskiej, gdzie makiecie towarzyszy rysunek perspektywiczny zaprojektowanej bryły w jej wymyślonej funkcji użytkowej i kontekście miejsca;
- makieta, jako forma sprawdzania wyobraźni przestrzennej jest stosowana tylko w Politechnice Warszawskiej i Politechnice Szczecińskiej. Pozostałe uczelnie nie stosują jej prawdopodobnie ze względu na kłopotliwe przygotowanie materiałów, oraz procedury sprawdzania (ograniczona możliwość oceniania porównawczego);
- testy wiadomości z historii architektury nie są powszechnie stosowane, można zauważyć odchodzenie od typowych testów sprawdzających wiedzę na korzyść form sprawdzania zdolności. Warto podkreślić jest przeciwstawne sobie podejście do zagadnienia testów w Politechnice Łódzkiej i Warszawskiej, gdzie raz dbano o literaturę do nauki, a raz dokładano wszelkich starań, aby sprawdzana wiedza właśnie nie była podręcznikowa.

Na podstawie analizy treści pytań i zadań testowych oraz przyporządkowania tym pytaniom umiejętności i wiadomości, jakie sprawdzają, wykonano poniższe zestawienie.

Tabela 4. Zestawienie sprawdzanych zdolności, umiejętności i wiadomości w testach kwalifikacyjnych na wydziale architektury w 2002 roku

Lp.	Sprawdzane zdolności, umiejętność i wiadomości	PG		PL		PW	
		L.	%	L.	%	L.	%
Sprawdzane zdolności i umiejętności:							
1.	Rysowania z wyobraźni (pamięć wzrokowa, proporcje, kadrowanie i komponowanie rysunku, techniczne umiejętności rysunkowe)	1	25				
2.	Rysowanie w aksonometrii ukośnej (zdolność widzenia przestrzennego, umiejętność analizy relacji przestrzennych)	1	25				
3.	Spostrzegawczość, pamięć wzrokową (pamiętanie zarysów budowli, obrazów)					2	4
4.	Sprawność logicznego myślenia, rozumowania matematycznego i geometrycznego	1	25			6	16
	Razem	3	75			8	20
Sprawdzane wiadomości z zakresu:							
5.	Historii architektury	1	25	22	44	6	14
6.	Architektury współczesnej			5	10	10	27
7.	Definicji pojęć architektonicznych			9	18	1	2
8.	Sztuk plastycznych			11	22	4	10
9.	Sztuk humanistycznych (historii, literatury, kultury w szerokim znaczeniu)			3	6	7	19
10.	Ogólnej wiedzy o współczesnym świecie (np. bieżące wydarzenia, dokonania w różnych dziedzinach, informacje ogólne np. wielkości populacji państw)					4	8
	Razem	1	25	50	100	32	80

L-liczba zadań, pytań, %-procentowy udział w ogólnej liczbie punktów

Analiza struktury zadań poszczególnych testów z Politechniki Gdańskiej, Łódzkiej i Warszawskiej wskazuje na inny zestaw sprawdzanych umiejętności.

W PG test jest przede wszystkim testem rysunkowym z wyobraźni i ma funkcję komplementarną w stosunku do pozostałej części egzaminu (Tabela 3). Trzy zadania testowe są zadaniami, w których z założenia sprawdza się umiejętności przekazywania informacji rysunkiem, 75% punktów można uzyskać z zadań na zdolności. Tylko w 25% jest to test wiadomości z zakresu historii architektury.

W PL 100% punktów z testu można uzyskać za prawidłowe odpowiedzi z wiadomości z historii architektury, ze znajomości dziedziny sztuk plastycznych w tym przede wszystkim historii sztuki, architektury współczesnej oraz wiedzy humanistycznej. Znaczący udział w teście (9 pytań) mają pytania o definicje pojęć architektonicznych. Można uznać ten test za test wiadomości. W założeniu test miał sprawdzać głębokość zainteresowania architekturą i dziedziną sztuk plastycznych. W praktyce zdaniem autorki test mierzył również umiejętność studiowania polecanej literatury podręcznikowej.

Najbardziej zróżnicowaną strukturę ma test w Politechnice Warszawskiej. W teście 26% punktów można zdobyć za pamięć wzrokową i logiczne myślenie. Z pytań z zakresu dziedziny architektury (historii, współczesnej, nazewnictwa) można było zdobyć 43% ogólnej liczby punktów. Warto zwrócić uwagę na to, że tylko 3 pytania dotyczyły historii architektury, natomiast 10 pytań było z zakresu architektury XX wieku, co może świadczyć o sprawdzaniu znajomości współczesnych czasopism specjalistycznych. W teście 27% punktów było przeznaczonych na pytania ze sztuk humanistycznych i wiedzy o współczesnym

świecie (np. w jakim kraju wymyślono i opatentowano klocki LEGO?). Test jest wszechstronny i trzeba znać wiele źródeł, aby na pytania poprawnie odpowiedzieć.

Przeprowadzone analizy pokazują różnorodność środków stosowanych przez wydziały do badania przydatności kandydatów na przyszłych architektów. Szczegółowe analizy przedstawiania struktury egzaminów do założonych wymagań są tematem odrębnego opracowania.

6. WNIOSKI

Egzaminy obejmują szeroki obszar z wielu dziedzin. W obrębie tego obszaru możliwe jest określenie jednolitego zakresu umiejętności sprawdzanych egzaminem na wszystkich uczelniach. Są to przede wszystkim umiejętności konstruowania rysunku, zachowania zależności przestrzennych, światłocienia i waloru. Dużą uwagę przywiązuje się do wyobraźni przestrzennej, pamięci wzrokowej, kreatywności i pomysłowości. W zakresie tych samych umiejętności stosowane są inne, różne względem siebie typy zadań egzaminacyjnych, na przykład wyobraźnię przestrzenną można sprawdzać przy pomocy kompozycji rysunkowej, makiety, jak również pytania testowego.

W obszarze egzaminacyjnym istnieje również zakres umiejętności rozbieżnych, dotyczących stosowania różnorodnych technik plastycznych, wiedzy z dziedziny architektury, wiedzy ogólnej. Stosowanie w egzaminach wstępnych pewnych typów zadań niezmiennie od lat powoduje efekt zwrotny w postaci wyćwiczenia danego typu rysunku przez kandydatów z pominięciem innych umiejętności (np. rysunku aksonometrycznego), które od dawna nie pojawiały się w tematach egzaminacyjnych danej uczelni. Autorka spotkała szereg osób, które ćwiczyły przed egzaminem tylko architektoniczny rysunek z wyobraźni, nie narysowały ani jednej postaci, bądź nie znały podstaw aksonometrii.

Istnieje zatem przypuszczenie, że w różnych uczelniach profil kandydata jest różny, wynikający z odmiennych ćwiczonych umiejętności, stosownie do spodziewanych typów zadań. Dalsze badania potwierdzające tą hipotezę autorka planuje na październik 2002 – testowanie studentów pierwszego roku w celu porównania wskaźników statystycznych dopuszczających wnioskowanie o różnicach w poziomie wiadomości.

Niniejsza praca, której celem było naświetlenie bogactwa tematycznego i różnorodności zadań egzaminacyjnych na wydziały architektury ukazując również potrzebę poszukiwania odpowiedzi na pytanie, na ile egzaminy wstępne spełniają swoją założoną funkcję, czyli, w jakim stopniu stanowią dobre kryterium sukcesu na studiach i w dalszej karierze zawodowej.

Bożena Kotarska-Lewandowska